

MARTIN

TXARTELETAN

1

Dotriña kontuetan
azkarra izana,
amalau urteragiño
ikasi ebana;
alkate oraindiño
ezta izan baña
dañak deitzen dautse:
«Gure Martin jauna».

2

Domeka guztietan
goizeko mezia,
beti erizten dautso
aukeran luzia;
ordu erdi geienez
motzaua obia.
Mezatan erlojuru
sarritan begia.

3

Jokolari aparta
brixkan ta musean,
kartak eta dirua
beti dauz aldean.
Gixitan billatzen da
domekaz etxean,
kanpotik geienetan
gauerdi artean.

4

Garizuma deonporan
oituraz bestera,
lagun-mamiñ batzukin
txartela artzera
jai atsalde batean
joan jaku bera.
Abadia barrezka
sakristi atera.

5

—Kaixo, gure Martiñ,
zu be sakristira?
—Bai ba, ementze gatoz
txartelai begira.
Berorrek nai ditunak
gizonak ei dira.
Dotriñok ba-dakigu:
lengoak badira.

6

Martiñ'en estuasun
eta azkuria,
ezegojan arrua
gure aguria;
zer itanduko eutsen
aren arduria!
Txapelari eragin,
gorri arpegia.

7

—Ara gauza errez bat
topatu dautzut emen:
«Aita guria» zenek
esan eban lenen?
Milla aldiz aurtan be
entzungo zenduen.
—Ezetz ez diñot baña...
ez naz gogoratzen.

8

—Eta esango zeunke
ba, zer dan ordaña?
—Mutilletan ba nekín
ori ondo, baña...
—Ia, zer dan bakizu
pekatu ariña?
—Esate baterako...
ariman oreña.

DÁMASO,
PASIOTARRA